

Слід відмітити, що до кола діяльності ANC також належить налагодження національного реєстру кваліфікацій та національного реєстру закладів освіти дорослих, а також моніторинг сертифікації у закладах безперервного професійного навчання на національному рівні й систему контролю якості у процесі безперервної професійної підготовки [2, с. 56].

Ознайомлення з автентичними джерелами дало змогу переконатися у тому, що в Румунії Національна рамка кваліфікацій розроблена у відповідності до вимог Болонського процесу із врахуванням ECTS і DS. Також, НРК є механізмом, який створює можливості для: професійної підготовки, що базується на результатах навчання: знаннях, уміннях та навичках; студентоцентрованого навчання; підтримки мобільності та працевлаштування студентів і випускників; забезпечення прозорості та довіри.

Розвиток Рамки кваліфікацій для вищої освіти базується на широкому партнерстві між університетами, студентами, роботодавцями, профспілками, професійними асоціаціями, секторальними комітетами. Вона призначена для чіткого розмежування кваліфікацій у всіх циклах і на всіх рівнях освіти. Задля створення НРК румунським урядом було організовано робочу групу з розробки методології розвитку та її впровадження у вищу освіту Румунії.

Можемо зробити висновок щодо формування Національної рамки кваліфікацій акцентувавши увагу на наступних її особливостях. Започаткування цього процесу неможливе без спільного розуміння рівнів рамок кваліфікацій країнами учасницями Болонського процесу, що є істотним для визнання як академічних, так і професійних компетентностей. Ефективність розробки Національної рамки кваліфікацій Румунії обумовлена тим, що на першому етапі були створені відповідні органи управління цим процесом. Наступним кроком стала розробка концепції та методології, на основі яких відбувалася організація та впровадження інструментарію НРК. Національному управлінню з кваліфікацій вдалося розробити та успішно впровадити з 2006 року рамку кваліфікацій для Румунської системи вищої освіти, з одного боку зберігаючи власні національні пріоритети і особливості, а з іншого успішно адаптуватися до європейської освітньої спільноти.

Зазначимо, що провадження НРК вищої освіти забезпечує взаємне визнання на європейському та міжнародному рівні документів про освіту та навчання, підвищення мобільності студентів, наукових і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, конкурентоспроможність випускників на національному та міжнародному ринках праці, оскільки НРК є однією з найважливіших новацій ЄПВО, яка охоплює всі структури кваліфікацій трьох циклів вищої освіти, та основним інструментом прозорості програм навчання у ВНЗ і визнання кваліфікацій вищої освіти в ЄПВО та інших регіонах світу.

Використана література:

1. *Луговий В.* Національна рамка кваліфікацій: розуміння і реалізація / В. Луговий, Ж. Таланова // Професійно-технічна освіта. – 2010. – № 1. – С. 5-9.
2. *Calitatea învățământului superior din România: o analiză instituțională a tendințelor actuale* [Resursă electronică] / S. Ciotlăuș, B. Florian, M.-G. Hâncean [și colab.]. – Calea de acces : URL : http://www.aracis.ro/fileadmin/ARACIS/Publicatii_Aracis/Publicatii_ARACIS/Romana/Calitatea_invatamantului_superior_Romania_1_.pdf . – Numele ecranului.
3. *Art. 340, 341, 342 Legea 1/2011 Responsabilități referitoare la învățarea pe tot parcursul vieții* [Resursă electronică]. – Calea de acces : URL : <http://legeaz.net/legea-educatiei-nationale-1-2011/art-340>. – Numele ecranului

Аннотация

В статье выделены направления деятельности государственных институтов Румынии по разработке Национальной рамки квалификаций высшего образования в соответствии с требованиями ЕПВО.

Annotation

The article highlights the Romanian state institutions activities in development of National Qualifications Framework for Higher Education in accordance with the EHEA requirement.

УДК 342.951:004

Мотишина І. М.

МЕДІАПЕДАГОГІКА ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ У КОНТЕКСТІ ПОБУДОВИ СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ

На рубежі ХХ–ХХІ століть на зміну індустріальній ері прийшла нова епоха – інформаційна, що пов'язано із бурхливим розвитком інформаційно-комунікаційних технологій на матеріальному та еволюцією особистості ХХІ століття на психологічному рівнях. Поява нових технологій, покращення умов виробництва, зміна сфер діяльності людей, тотальне прискорення у всіх сферах життя, можливість швидкісного сполучення різних точок планети та можливість цілодобово працювати в режимі реального часу за допомогою сучасних ІКТ та Інтернет зробили чергову революцію в матеріальному та духовному (психоемоційному) світосприйнятті людей, наслідки якої сьогодні зрозуміти та прогнозувати досить складно. Але, беззаперечно, залишатись осторонь сучасних перетворень неможливо.

Сьогодні ми є творцями і свідками нової епохи – інформаційного суспільства та його вищої форми – суспільства знань [1]. Завдяки науково-технічній революції, наслідком якої став динамічний розвиток новітніх засобів масової інформації, для людства відкриваються нові значно ширші можливості. У просторі-часі скорочуються відстані між людьми, збільшується кількість різноманітної інформації та шляхів доступу до неї, відкриваються нові можливості навчання, отримання знань та застосування їх на практиці. Однак необхідно мати на увазі, що кожна подія чи явище несуть у собі як плюси, так і мінуси свого існування. Зокрема, на даний час еволюція моральних, психологічних та політико-правових засад людства не встигає за науково-технічним прогресом. Це стосується інформаційно-комунікаційних технологій і, як наслідок, сучасних медіа, вдосконалення яких одночасно і забезпечує свободу особи, і загрожує їй.

Спираючись на думку російського медіапедагога О. Шарикова [2], який вважає, що медіакультура – це частина загальної культури, пов'язана з одного боку, із застосуванням масової комунікації у соціальному плані (культура суспільства – медіакультура суспільства), а з іншого боку – в особистісному (культура людини – медіакультура людини), коли акцентується взаємодія людини зі світом мас-медіа, які забезпечують повноцінне включення людини в життя суспільства.

Існують різні точки зору щодо проблеми функціонування мас-медіа та інформаційно-комунікаційних технологій. Дехто вбачає в них джерело знань, дехто – перешкоду в освіті і вихованні: медіа є і засобом всебічного розвитку особистості, і фактором ризику, адже інформація, яка надходить до особистості засобами ІКТ та мас-медіа не завжди є об'єктивною, а вплив інформаційного середовища не однозначний, оскільки негативна інформація може викликати такі небезпечні явища, як масовий інформаційно-психологічний психоз, медіазалежність як різновид психічних відхилень, маніпулятивний вплив засобів масової комунікації.

Але основним нашим завданням є виховання свідомого громадянина, активного члена громадянського інформаційного суспільства, що володіє об'єктивною інформацією, здатного до критичного її осмислення та використання, покликаною досягти діалогової взаємодії між особистістю та владою, соціокультурними та політичними силами. От чому сьогодні на чільне місце виходить як медіакультура суспільства, так і медіакультура окремої особистості. Визнаючи важливу роль медіа в процесі освіти, маємо системно і грамотно вибудовувати відносини юних споживачів інформації з величезними ресурсами преси, кіно, телебачення, мережі Інтернет [3]. Споживанню інформації треба вчити так само терпляче і продумано, як, скажімо, музиці чи живопису. І цей важливий процес потрібно взяти у свої руки фахівцям освітньо-виховної сфери. Сьогодні потрібна комплексна програма медіаосвіти, котра має охоплювати різні категорії дітей, підлітків, студентської молоді, враховувати умови їх навчання та виховання, а педагогічні заклади освіти, зокрема, ВУЗи, в яких готують майбутніх учителів, повинні бути в авангарді медіаосвіти.

Актуальність даної теми полягає в тому, що глобальний процес інформатизації суспільства та культури ставить нові завдання перед системою освіти. Одним із шляхів виховання самостійної, свідомої, творчої особистості, здатної вільно орієнтуватись в існуючому світі медіа є цілеспрямоване включення сучасних інформаційних засобів за допомогою ІКТ у навчально-виховний процес. Сучасні медіа виступають як комплексний засіб освоєння людиною оточуючого світу, а такі специфічні риси електронних медіа, як мультимедійність, інтерактивність, моделювання, комунікативність і продуктивність дозволяють говорити про нові освітні функції медіа і розробляти на цій основі медіапродукти навчально-виховного значення, інформаційні технології освіти [4].

Сучасні інформаційно-комунікаційні технології дозволяють індивідуалізувати та активізувати навчальний процес. Медіа вносить принципово нові зміни у зміст і методи навчання, дозволяють виконувати особливий тип завдань, які спрямовані на рефлексію студентами (учнями) своєї діяльності, на її саморегуляцію. Електронні медіа, завдяки своїм специфічним характеристикам, дають можливість краще сприймати і запам'ятовувати матеріал, дозволяють підняти ступінь ергономічних вимог до навчальних матеріалів, наділені значними виховними можливостями, їх використання в навчально-виховному процесі орієнтоване на формування пізнавальних мотивів студентів (учнів). Врахування психолого-педагогічних особливостей використання сучасних медіа в навчально-виховному процесі є важливим фактором для перебудови системи освіти у відповідності з вимогами сучасного інформаційного суспільства на шляху до побудови суспільства знань.

Акцентуючи увагу на значенні сучасних медіа в освіті сьогодні, варто відмітити, що більша частина педагогів використовує медіа лише в аспекті реалізації дидактичного принципу наочності, не враховуючи при цьому інших їх дидактичних та виховних можливостей.

Таким чином, необхідність цілеспрямованої підготовки в галузі медіаосвіти педагога ХХІ століття, наявності в нього навичок сприйняття та критичного осмислення інформації, умінь конструювати вербальні копії візуальних образів, розуміти семантичні особливості інформації і застосовувати їх в практичній діяльності, і, як наслідок, – підвищувати інформаційну компетентність і ступінь свободи в роботі з інформаційними потоками.

За визначенням ЮНЕСКО [5], медіаосвіта (media education) пов'язана з усіма видами медіа (друкованими й графічними, звуковими, екранними тощо.) і різними технологіями; вона дає можливість людям зрозуміти як масова комунікація використовується в їх соціумах, оволодіти здібностями

використання медіа в комунікації з іншими людьми; забезпечує людині знання того, як: 1) аналізувати, критично усвідомлювати й створювати медіатексти; 2) визначати джерела медіатекстів, їх політичні, соціальні, комерційні й/або культурні інтереси, їхній контекст; 3) інтерпретувати медіатексти й цінності, що ширяться медіа; 4) відбирати відповідні медіа для створення й поширення своїх власних медіатекстів і знаходження зацікавленої в них аудиторії; 5) одержати можливість вільного доступу до медіа як для сприйняття, так і для продукції. Медіаосвіта є частиною основних прав кожного громадянина будь-якої країни світу на вільне самовираження й права на інформацію і є інструментом підтримки демократії.

Дослідники наголошують, що в умовах інформаційного суспільства надзвичайно важливим є включення людей уже на ранніх етапах їхньої свідомої діяльності в самостійний пошук необхідної інформації, навчання творчого ставлення до того, що вони бачать, читають, слухають по різних медійних каналах.

Навчальний заклад – складний “ансамбль” медійних практик і людських стосунків – традиційних і нових. Низьку ефективність, негнучкість, відставання в розвитку академічних комунікацій дослідники розглядають як наслідок недоліків у системі вищої освіти або як одну із причин, що вимагає цілеспрямованої уваги й впливу. Ми приєднуємося до тих педагогів, котрі вважають за необхідне активізувати залучення медіазасобів у навчальний процес. Оскільки медіаосвіта рекомендується до впровадження у національні навчальні плани всіх держав, у систему додаткової, неформальної освіти й освіти впродовж усього життя людини, доцільно, щоб педагогічний загал України взяв участь у розробці цього напрямку.

Використана література:

1. *Беляков К. І.* Інформаційно-правові дослідження: походження, становлення, стан та перспективи розвитку / К. І. Беляков // Інформація і право. – 2011. – № 2(2). – С. 4-12.
2. *Конюшенко С. М.* Формирование информационной культуры педагога в системе непрерывного профессионального образования / С. М. Конюшенко. – Калининград : Изд-во КГУ, 2004. – 248 с.
3. *Онкович Г. В.* Медіа-педагогіка і медіа-освіта: поширення у світі / Г. В. Онкович // Дивослово, 2007. – № 6. – С. 2-4.
4. *Федоров А. В.* Медиаобразование: история, теория и методика / А. В. Федоров. – Ростов-на-Дону : ЦББП, 2001. – 708 с.
5. Recommendations Addressed to the United Nations Educational Scientific and Cultural Organization UNESCO. In: Education for the Media and the Digital Age. Vienna : UNESCO, 1999. – p. 273-274.

Анотація

В статті аналізується проблема інформаційної грамотності общества и методы ее получения, одним из которых является разработка и внедрение курса медиапедагогике (медиаобразования) в процесс подготовки студентов педагогических специальностей в контексте перехода к информационному обществу.

Annotation

The article examines the problem of information literacy in the society and the methods of preparation, one of which is the development and implementation of the course media education in the preparation of students of pedagogical skills in the context of the transition to the information society.

УДК 159.923.2-053.6

Рашковська І. В.

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ ЧИННИКІВ НА СТАНОВЛЕННЯ ІДЕАЛЬНОГО “Я” ПІДЛІТКА

Розвиток особистості людини передбачає формування образу “Я”. Однією з складових образу “Я” особистості є “Я” ідеальне. У різні періоди життя особистості на формування “Я” ідеального впливають різні фактори. Але формування ідеального “Я” починається з впливу тих норм та ідеалів, тих взірців поведінки, які демонструються в соціумі, в найближчому оточенні, в сім’ї. Тобто, враховуючи те, що особистість – це субстанція біосоціальна, ми обов’язково повинні розглянути соціальні чинники, які впливають на формування ідеального “Я” підлітка.

Підлітковий вік відкриває більш глибоке підґрунтя і примушує ввести інші суттєві показники аналізу. Різне, швидке і бурхливе порушення співвідношення біологічної соціальної внутріцілісності – ось те, головне, що відбувається. У напруження приходить вся система цілісності особистості. Але з іншого боку, соціальне теж підсилюється через зміну соціальних поглядів, еталонів і прагнень [6].

Коли мова йде про формування особистості підлітків, то потрібно враховувати те, що підлітки живуть сьогоднішнім. Головного впливу їх орієнтири набуває те, що викликає задоволення зараз. А головні двигуни цього впливу – це соціальні установки, тобто ті взірці, які пропонує їм соціальне оточення: друзі, сім’я, ідеали, прийняті суспільством.

Стосунки в сім’ї впливають як на формування розуміння ідеалів та формування ідеального “Я” особистості тому, що батьки демонструють ідеали поведінки, відношення один до одного, до людей, які